

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA Nr. 213
din 01.09.2010

Dosar nr: 190/2010

Petiția nr: 3841/13.05.2010

Petent: V I

Reclamat: Primăria Orașului Hațeg, Consiliului Local Hațeg

Obiect: solicitarea petentului de a sancționa părțile reclamate pentru înaintarea unei cereri de strămutare Înaltei Curți de Casație și Justiție, având în vedere naționalitatea și etnia petentei și locul în care se desfășoară procesul, respectiv Târgu Mureș.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I. 1. Numele și domiciliul petentului

1. V I , cu domiciliul ales în loc.

I. 2. Denumire și sediu reclamat

2.1. Primăria Orașului Hațeg, cu sediul în loc Hațeg, str. Piața Unirii, nr 6, județ Hunedoara

2.2. Consiliului Local Hațeg, cu sediul în loc Hațeg, str. Piața Unirii, nr 6, județ Hunedoara

II. Citarea părților

Urmare petiției înregistrate cu nr. 3841/13.05.2010, formulată de către petent, în temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, părțile au fost invitate, prin adresele cu nr. 4490/02.06.2010, 4491/02.06.2010 și 4492/02.06.2010, la sediul C.N.C.D pentru audieri. La audierile din data de 22.06.2010, părțile nu s-au prezentat.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

III. Susținerea părților

Susținerea petentului

În memoriul său, înregistrat cu nr. 3841/13.05.2010, petentul a solicitat C.N.C.D.-ului să dispună sancționarea Consiliului Local Hațeg, a Primarului Orașului Hațeg, domnul N T și a consilierului juridic V P pentru faptele săvârșite prin cererea de strămutare nr. 2/908/09.02.2010 a Consiliului Local Hațeg adresată Înaltei Curți de Casație și Justiție. Petentul susține că actul menționat este de natură a crea o atmosferă umilitoare, ostilă, degradantă atât pentru el și pentru persoana pe care o reprezintă, cât și pentru întreaga comunitate a etnicilor maghiari din zona Târgu Mureș. Totodată, petentul susține că afirmațiile din cererea de strămutare conduc la ideea unei prezumpții de vinovăție în nerespectarea legislației vizând desfășurarea activităților jurisdicționale, atât la adresa clienței petentului cât și la adresa judecătorilor de "origine maghiară" din Târgu Mureș.

În urma ridicării excepției de necompetență de către C.N.C.D. prin adresa cu nr. 4492/02.06.2010, petentul a respins excepția de necompetență invocată din oficiu prin adresa cu nr. 4967/21.06.2010, solicitând C.N.C.D.-ului să ia atitudine în fața acuzațiilor discriminatorii formulate de reclamați în cererea de strămutare. De asemenea, acesta a susținut că nu instanțele de judecată au competența de a aprecia atitudinile discriminatorii, ci C.N.C.D.-ul, instanța putând admite sau nu cererea, neputând însă să amendeze făptuitorii și astfel să repare prejudiciul moral adus.

Susținerea părții reclamate

Prin adresa cu nr. 5438/06.07.2010, părțile reclamate au solicitat respingerea petiției pe cale de excepție în principal, iar în subsidiar ca fiind nefondată, întrucât cererea de strămutare este unul dintre mijloacele procedurale permise de procedura civilă, iar motivele de bănuială legitimă ce ar putea sta la baza unei astfel de cereri nu sunt definite expres de lege, putând să facă parte dintre acestea și cele invocate în cererea adresată Înaltei Curți de Casație și Justiție. Totodată, părțile reclamate menționează că asupra unei astfel de cereri se poate pronunța o instanță de judecată, care o poate admite sau respinge în funcție de probatoriul administrat.

De asemenea, în adresă se susține că cererea de strămutare nu reprezintă niciun pericol, întrucât se întemeiază pe norme juridice ale statului român și reprezintă un mijloc de apărare ce poate fi invocat de orice cetățean în procesul de justiție.

IV. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține că petentul sesizează C.N.C.D.-ul cu privire la motivele referitoare la naționalitatea judecătorilor, care au stat la baza cererii de strămutare adresată Înaltei Curți de Casație și Justiție de către părțile reclamate, cu referire la un proces aflat pe rolul Judecătoriei Târgu Mureș.

În drept, Colegiul Director ia act de prevederile art. 2 alin. 1 din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea „prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale**

sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”. În acest sens, pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art. 2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior.

Totodată, se ia act de faptul că, în Codul de Procedură Civilă la Titlul VI – Strămutarea pricinilor, art. 37, se stipulează că atunci „Când una din părți are două rude sau afini până la gradul al patrulea inclusiv printre magistrații sau asistenții judiciari ai instanței, cealaltă parte poate să ceară strămutarea pricinii la o alta instanță de același grad. Strămutarea pricinii se mai poate cere pentru motive de bănuială legitimă sau de siguranță publică. Bănuiala se socotește legitimă de câte ori se poate presupune că nepărtinirea judecătorilor ar putea fi știrbită datorită împrejurării pricinii, calității părților ori vrăjmașii locale. Constituie motive de siguranță publică acele împrejurări care creează presupunerea că judecata procesului la instanța competentă ar putea produce tulburarea ordinii publice”.

De asemenea, se reține că, în conformitate cu art. 39 din Codul de Procedură Civilă, „(1) Cererea de strămutare întemeiată pe motive de rudenie sau de afinitate se depune la instanța imediat superioară; (2) Cererea de strămutare întemeiată pe motive de bănuială legitimă sau de siguranță publică se depune la Înalta Curte de Casație și Justiție”. Astfel, Înalta Curte de Casație și Justiție, se pronunță atât asupra naturii motivelor care stau la baza cererii de strămutare cât și a admisibilității acesteia, în conformitate cu art. 40 din Codul de procedură penală „(4) Hotărârea asupra strămutării se dă fără motivare și nu este supusă nici unei căi de atac. Ea va arăta în ce măsură actele îndeplinite de instanță înainte de strămutare urmează să fie păstrate”.

Astfel, având în vedere prevederile legale în vigoare menționate mai sus și obiectul petiției raportat la motivele care au stat la baza cererii de strămutare înaintată de părțile reclamate către Înalta Curte de Casație și Justiție, Colegiul Director apreciază că C.N.C.D.-ul nu are competență în soluționarea plângerilor care intră în aria de competență a acesteia.

Astfel, raportându-ne la obiectul plângerii și la dispozițiile legale incidente, Colegiul Director constată că plângerea nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform atribuțiilor stabilite de O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, cu **unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Nu pot fi reținute aspecte care să intre în competența materială a C.N.C.D.-ului în conformitate cu Ordonanța de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;
2. Prezenta hotărâre se va comunica părților;

V. Modalitatea de plată a amenzii

-Nu este cazul

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

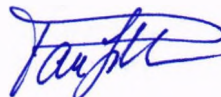
GERGELY DEZIDERIU – Membru

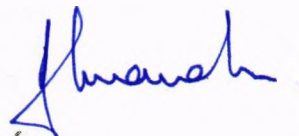
HALLER ISTVAN – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE – Membru

VLAȘ CLAUDIA SORINA - Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

